

ИЗВЕШТАЈ О ОЦЕНИ ДОКТОРСКОГ УМЕТНИЧКОГ ПРОЈЕКТА

I ПОДАЦИ О КОМИСИЈИ		
1. Датум и орган који је именовано комисију: Декан Факултета техничких наука , на основу одлуке донете на 33. седници Научно-наставног већа, 28. септембра 2023.		
2. Састав комисије у складу са <i>Правилима докторских студија Универзитета у Новом Саду</i> :		
1. Бошковић Живановић др ум. Романа презиме и име Факултет техничких наука Универзитета у Новом Саду установа у којој је запослена	Ванредни професор звање	Сценска архитектура, техника и дизајн – сценски дизајн, ужа уметничка област и датум избора Председник
2. Дедић Динуловић др ум. Татјана презиме и име Факултет техничких наука Универзитета у Новом Саду установа у којој је запослена	Редовни професор звање	Сценска архитектура, техника и дизајн – сценски дизајн, ужа уметничка област и датум избора Члан
3. Амићић др ум. Исидора презиме и име Академија уметности Универзитета у Новом Саду установа у којој је запослена	Доцент звање	Дизајн ентеријера ужа уметничка област и датум избора Члан
4. Лађушић Марко презиме и име Факултет примењених уметности Универзитета уметности у Београду установа у којој је запослен	Редовни професор звање	Цртање и сликање, ужа уметничка област и датум избора Члан
5. Динуловић др Радивоје презиме и име Факултет техничких наука Универзитета у Новом Саду установа у којој је запослен	Редовни професор звање	Сценска архитектура, техника и дизајн – сценски дизајн, ужа уметничка област и датум избора Ментор

II ПОДАЦИ О КАНДИДАТУ
1. Име, име једног родитеља, презиме: Сандра (Милош) Никач

2. Датум рођења, општина, држава:
27. фебруар 1987, Београд, СР Србија, СФР Југославија
3. Назив факултета, назив претходно завршеног нивоа студија и стечени стручни/академски назив:
**Факултет примењених уметности Универзитета уметности у Београду;
Дипломирани примењени уметник – Сценографија;
Филозофски факултет Универзитета у Београду; Дипломирани историчар
уметности;
*Royal Welsh College of Music and Drama; Master in Theatre Design;***
4. Година уписа на докторске студије и назив студијског програма докторских студија:
2017, Сценски дизајн – докторске уметничке студије

III НАСЛОВ ДОКТОРСКОГ УМЕТНИЧКОГ ПРОЈЕКТА:

Сценска лутка: простор и анимација - уметничко дело сценског дизајна

IV ПРЕГЛЕД ДОКТОРСКОГ УМЕТНИЧКОГ ПРОЈЕКТА:

Навести кратак садржај са назнаком броја страница, поглавља, слика, схема, графикона и сл.

Писани елаборат докторског уметничког пројекта кандидаткиње Сандре Никач има укупно 143 странице текста, сврстаних у 14 поглавља, укључујући илустрације, документацију о процесу и извођењу рада, прилоге, библиографију, списак илустрација и биографију кандидаткиње. Рад садржи 116 референци, 54 слике и 5 прилога. Структура рада је следећа:

I УВОД

II ИСТРАЖИВАЧКО-МЕТОДОЛОШКИ ОКВИР

Предмет истраживања
Циљ истраживања
Методологија истраживања

III ТЕМАТСКО-ПОЕТСКИ ОКВИР

IV ТЕОРИЈСКО ИСТРАЖИВАЊЕ

Лутка: Филозофија
Лутка: Позориште
Лутка: Простор
Срце

V АНАЛИЗА РЕФЕРЕНТНИХ УМЕТНИЧКИХ ДЕЛА

Марионета *на обали*, марионета *у средини*
Филм од сенки
Два тела једног *Галеба*
Мали удах, мали убод

VI УМЕТНИЧКО ИСТРАЖИВАЊЕ

Суочавање са сопственим срцем
Лутка и апстракција
Тачке сусрета

VII ВИШЕМЕДИЈСКА ПЕРФОРМАТИВНА ИЗЛОЖБА (РЕ)АНИМАЦИЈА

Креативни процес
Креација објеката
Обликовање простора
Текст
Звук
Костим
Дизајн плаката и програма
Мизансцен
Интермедијалност
Извођење рада

VIII АНАЛИЗА И ВРЕДНОВАЊЕ ПЕРЦЕПЦИЈЕ РАДА И РЕЦЕПЦИЈЕ ПУБЛИКЕ

Велика публика
Деца и лутка

IX ДОКУМЕНТОВАЊЕ ИЗВОЂЕЊА РАДА

X ЗАКЉУЧАК

XI ПРИЛОЗИ

XII БИБЛИОГРАФИЈА

XIII СПИСАК ИЛУСТРАЦИЈА

XIV БИОГРАФИЈА КАНДИДАТА

V ВРЕДНОВАЊЕ ПОЈЕДИНИХ ДЕЛОВА ДОКТОРСКОГ УМЕТНИЧКОГ ПРОЈЕКТА:

У **Уводу** (стр. 10-11) кандидаткиња Сандра Никач је навела основну тему свог докторског уметничког пројекта, као и разлоге за избор теме, који се крећу између теоријско-феноменолошких, истраживачких и техничких аспеката, али су, истовремено, снажно ослоњени на ранију личну уметничку праксу кандидаткиње, и, посебно, на њене поетичке (индивидуалне, личне, интимне, па и приватне) преокупације.

Друго поглавље, насловљено као **Истраживачко-методолошки оквир** (стр. 12-17), посвећено је предмету истраживања – односу сценске лутке, простора и анимације – као и циљевима и методологији истраживања.

Кандидаткиња, објашњавајући **предмет** истраживања, врло детаљно и продубљено развија објективно и сопствено разумевање феномена лутке, у различитим значењима која су у употреби у нашем језику. Ипак, централну пажњу она посвећује лутки као „конструисаном извођачу”, анимацији и аниматору. Овде уводи и појам робота, сматрајући га „лутком двадесетог века”. Такође, кандидаткиња наводи и сажет приказ свог уметничког и, шире гледано, стваралачког истраживања, које ће је у исходу довести до вишемедијске перформативне изложбе (*Pe*)анимација.

Као основни **циљ** свог истраживања кандидаткиња Сандра Никач наводи чињеницу да је луткарско позориште маргинализовано у широј сфери извођачких уметности, а да се то посебно односи на нашу средину. Она је уверена да је лутку потребно испитати на само као једно у низу сценских средстава, већ као централни елемент који својим специфичним својствима гради систем знакова и значења различит од других извођачких форми. У теоријском смислу, тежиште рада је постављено на испитивање филозофских, позоришних и просторних значења лутке. Циљ уметничког истраживања је успостављање личног односа кандидаткиње са предметом истраживања, док је циљ стваралачког процеса у целини примена стечених сазнања у конципирању, припреми, реализацији и извођењу уметничког дела сценског дизајна које обједињује различите релације лутке и аниматора – у овом случају, кандидаткиње саме.

Методе које је кандидаткиња применила у свом истраживању се, у начелу, могу класификовати унутар три главна истраживачка плана, као што је већ наведено – теоријском, уметничком и стваралачком (креативном). У односу на теоријске изворе, Сандра Никач се пре свега оријентисала ка историјском, аналитичком и компаративном методу.

У Критичкој анализи референтних уметничких дела применила је метод студије случаја и компаративни метод. Уметничко истраживање спроведено је пре свега емпиријски, мада део овог истраживања обухвата и одређене медицинске праксе и искуства. У креативном истраживању обједињена су и систематизована на врло уверљив начин сва претходна сазнања, а потом је спроведен веома сложен, продубљен и аргументован уметнички поступак, заснован једнако на резултатима истраживања, као и на дубоко личним темама, преокупацијама и тежњама кандидаткиње.

Тематско-поетски оквир (стр. 18) представља трећи део докторског уметничког пројекта Сандре Никач. Овде се она, најпре, посвећено бави појмовима (односно, проблемским темама) који детерминишу њен рад: анима (душа), анимација (одушавање), реанимација (оживљавање) и, најзад, (ре)анимација – модификовани термин који узима за наслов свог уметничког дела из области сценског дизајна, а под којим подразумева „транспоноване (људског) срца у анимирани објекат. Пројекат испитује (фактичке и метафоричке) везе које је могуће успоставити између оживљавања сценске лутке и оживљавања срца”.

У **Теоријском истраживању** (стр. 19-55), које чини четврти део рада, кандидаткиња се посвећено, темељно и аргументовано усмерила ка **филозофији лутке** и начинима на који тај феномен разумеју, тумаче и примењују одабрани аутори, попут Пола Пирија, Базила Цоунса, Дона Брандеса, Филипа Жанџија, Тјаше Бертонцел, Стивена Тилиса и Хенрика Јурковског. Затим се Сандра Никач посветила теми **лутке у позоришту**, позивајући се поново на Јурковског, а затим на Игора Третињака, Ханс-Тиса Лемана, и Луку Паљетка. Она је посебно истражила **позориште сенки**, као врло стару, специфичну технику извођења, повезујући је чак и са Платоновом алегијом *Пећине*. Даље, са нарочитом пажњом, из јасних разлога, кандидаткиња се посветила различитим аспектима разматрања **марионете**, коју ће касније и сама користити у свом уметничком делу. Марионету Сандра Никач разматра у **контексту извођења**, као **тело у позоришту лутака**, да би, на крају, увела појам и тему **робота** као – како је већ речено – лутке 21-ог века. Даље, она разматра однос **лутке и простора**, **величину лутке као меру света**, **лутку по мери човека**, **свет по мери лутке**, **домаштани – замишљени простор**, појам **срца**, **анатомију и физиологију**, **стилску фигуру** и синтагму „**нешто између**”. Овај, наизглед разнородан скуп тема и појмова кандидаткиња са сигурношћу и ауторитетом доводи у непосредне везе, позивајући се на различите ауторе и фрагментарно анализирајући њихова теоријска, али и уметничка дела. Тиме је она створила несвакидашње богату, узбудљиву и потентну теоријску основу за свој стваралачки рад.

У петом делу рада, кандидаткиња је спровела **Анализу референтних уметничких дела** (стр. 56-69), наводећи, најпре, критеријуме на основу којих је извршила избор радова које ће истражити. Она је одлучила да референтне примере групише у проблемске целине, па тако у одељку рада под насловом **Марионета на обали**, **марионета у средини** она приказује и разматра две луткарске представе: *Средина (Millieu)* Реноа Ербана и *Хотел на обали (Hôtel de Rive)* Луткарског позоришта Тибинген (*Figuren Theater Tübingen*). У другом одељку, под насловом **Филм од сенки**, бави се радом креативног колектива Ручни биоскоп, док под насловом **Два тела једног Галеба** разматра рад луткарске уметнице Наташе Белове и аниматорке Тите Јакобели. Најзад, рад уметника Ненада Гајића изложен на Октобарском салону, кандидаткиња анализира и тумачи у тексту под насловом **Мали удах**, **мали убуд**.

У целини, комисија оцењује да је избор референтних радова, као и приступ кандидаткиње анализи, интерпретацији и вредновању ових дела непосредно допринео веома високом квалитету докторског уметничког пројекта Сандре Никач у целини.

Шести део рада, **Уметничко истраживање** (стр. 70-79), кандидаткиња је посветила личним проблемским и поетичким темама.

Тако, у одељку рада под насловом **Суочавање са сопственим срцем**, она отвара низ изразито личних питања, која, затим, развија кроз **Личну анамнезу, Визуелни оквир: парампарчад, Лутку и апстракцију и Тачке сусрета**. У овим текстовима Сандра Никач се отворено и храбро суочава са изузетно деликатним, па и драматичним аспектима свог рада у целини, али и свог личног бића, да би та разматрања поделила са комисијом и будућим читаоцима (истраживачима), што комисија изузетно цени. Овде она доводи у везу соматске и психичке медицинске аспекте људског бића са сопственим искуствима у уметничкој пракси, професионалном деловању и животу уопште.

Седми део рада носи наслов **Вишемедијска перформативна изложба (Ре)анимација** (стр. 80-114).

Креативни процес кандидаткиња Сандра Никач овде је детаљно је приказала и објаснила. Она је ток настанка свог уметничког дела структурирала у тринаест корака:

- Дефинисање концепта;
- Дефинисање форми;
- Дизајн објеката;
- Обликовање објеката;
- Снимање процеса обликовања објеката;
- Разрада перформативних етида;
- Дефинисање звучне поставке;
- Обликовање простора;
- Дизајн програма и плаката;
- Монтажа филма;
- Поставка у Музеју;
- Пробе у Музеју; и,
- Јавно извођење рада.

У тексту, међутим, структура је другачија, па она најпре разматра тему **Креација објеката**, затим, **Марионета** и, у оквиру тога, **Осмисљавање** и **Обликовање**. Потом се посвећује темама **Сенке**, **Робот** и **Филм**. Даље, **Обликовање простора** развија кроз теме **Изложба** и **Перформанс** да би се затим посветила темама **Текст**, **Звук**, **Костим**, **Дизајн плаката** и програма, **Мизансцен**, **Интермедијалност** и, најзад, **Извођење рада**.

Кроз све наведене одељке кандидаткиња је и односу на свој рад доследно спровела све принципе које је користила у приказивању, анализи и вредновању рада других аутора, а текст је илустровала изузетно богатом и квалитетном документацијом – фотографијама, цртежима, скицама и тако даље.

Осмо поглавље рада кандидаткиња је посветила **Анализи и вредновању перцепције рада и рецепције публике** (стр. 115-118), и то у два дела: **Велика публика**, где износи погледе на рад које су јој пренели непосредни посматрачи који долазе из, шире гледано, професионалне сфере, и **Деца и лутка**, где заправо проблематизује ову тему начелно, јер јој мали узорак (само једно дете је присуствовало извођењу, с обзиром на веома лимитиран број гледалаца) није дозвољавао другачији приступ.

У деветом поглављу кандидаткиња приказује, путем фотографија, **Документовање извођења рада** (стр. 119-129). Рад је јавно изведен у галерији Млади Музеја примењене уметности у Београду, 23. и 24. јуна 2023. године и презентован Комисији 30. јуна исте године.

Након **Закључка** (десето поглавље, стр. 130), Сандра Никач је прикључила пет **Прилога, Библиографију, Списак илустрација и Биографију кандидаткиње** (стр. 131-143).

VI ЗАКЉУЧЦИ ОДНОСНО РЕЗУЛТАТИ ИСТРАЖИВАЊА:

У Закључку свог докторског уметничког пројекта кандидаткиња Сандра Никач сажето, јасно и недвосмислено износи своје ставове везане за процес, извођење и пријем рада, али и за проблемске теме које су, са једне стране, до рада и довеле, а, са друге, и даље остају предмет њеног суштинског интересовања и истраживања. Она сматра да је, постављајући лутку у средиште извођења и сматрајући је централним елементом сценске структуре, процес оживљавања (анимације, односно, реанимације) лутке сценски превела у процес „емоционалне репарације”. Кандидаткиња износи своје уверење у двојну природу сценске лутке, „конструисаног перформера” – истовремено живог и неживог, који од публике захтева да се прилагоди специфичној форми извођења, која има далекосежне реперкусије на доживљај, схватање и тумачење односа између различитих облика или врста реалности. Она каже да је „процес оживљавања сценске лутке... сагледан кроз метафору о залечењу сломљеног срца. Оживљавање лутке, како физички тако и метафорички, одговара једном унутрашњем оживљавању, враћању у живот”.

VII ОЦЕНА НАЧИНА ПРИКАЗА И ТУМАЧЕЊА РЕЗУЛТАТА ИСТРАЖИВАЊА:

Експлицитно навести позитивну или негативну оцену начина приказа и тумачења резултата истраживања.

Комисија је, након пажљиве и детаљне анализе изведеног уметничког дела *(Ре)анимација*, као и текстуалног елабората докторског уметничког пројекта ”Сценска лутка: простор и анимација – уметничко дело сценског дизајна” кандидаткиње Сандре Никач, са задовољством закључила да је реч о раду изузетне вредности. Кандидаткиња је спровела обимно, слојевито и продубљено теоријско истраживање, проучила је, анализирала и вредновала низ референтних уметничких дела (која је са пажњом и аргументовано одабрала), спровела уметничко истраживање и комплексан креативни поступак. Уметничко дело, као исход ових процеса, изведено је јавно, у Музеју примењене уметности у Београду четири пута, за различите врсте публике, сваки пут са великим успехом. Комисија посебно жели да нагласи изузетно висок обим и квалитет писаног елабората, како у садржинском, тако и у формалном погледу, као и богатство и квалитет документације којом је текст илустрован. У целини, Комисија високо цени овај рад и сматра да докторски уметнички пројекат Сандре Никач представља значајан допринос уметничким праксама сценског дизајна.

VIII КОНАЧНА ОЦЕНА ДОКТОРСКОГ УМЕТНИЧКОГ ПРОЈЕКТА:

Експлицитно навести да ли пројекат јесте или није написан у складу са наведеним образложењем, као и да ли садржи или не садржи све битне елементе. Дати јасне, прецизне и концизне одговоре на 3. и 4. питање:

1. Да ли је докторски уметнички пројекат урађен у складу са образложењем наведеним у пријави теме?

Докторски уметнички пројекат је урађен у целини у складу са образложењем наведеним у пријави теме.

2. Да ли докторски уметнички пројекат садржи све битне елементе?

Докторски уметнички садржи све битне елементе.

3. По чему је докторски уметнички пројекат оригиналан допринос уметности

Докторски уметнички пројекат „Сценска лутка: простор и анимација – уметничко дело сценског дизајна” кандидаткиње Сандре Никач представља изузетан допринос, и то самим избором теме, начином на који је спроведено теоријско и уметничко истраживање, и, посебно, средствима и нивоом реализације самог уметничког дела (*Pe*)анимација. Посебну вредност рада представља спој научних, техничких и уметничких аспеката који су разматрани у контексту драматичне и дубоко личне стваралачке теме. Аутентичност рада проверена је у Библиотеци ФТН-а применом софтверског алата *iThenticate*, о чему је комисија обавештена путем електронске поште.

4. Који су недостаци докторског уметничког пројекта и какав је њихов утицај на резултат истраживања?

Комисија није уочила недостатке овог уметничког пројекта, посебно имајући у виду изузетно усклађен ниво свих компоненти рада.

IX ПРЕДЛОГ:
На основу наведеног, комисија предлаже:
- да се докторски уметнички пројект прихвати, а кандидаткињи одобри одбрана;

Место и датум:

1. Име, презиме, звање и потпис

Др ум. Романа Бошковић Живановић,
Ванредни професор, председник

2. Име, презиме, звање и потпис

Др ум. Татјана Дедић Динуловић,
Редовни професор, члан

3. Име, презиме, звање и потпис

Др ум. Исидора Амићић,
Доцент, члан

4. Име, презиме, звање и потпис

Марко Лађушић,
Редовни професор, члан

5. Име, презиме, звање и потпис

Др Радивоје Динуловић,
Редовни професор, ментор

НАПОМЕНА: Члан комисије који не жели да потпише извештај јер се не слаже са мишљењем већине чланова комисије, дужан је да унесе у извештај образложење односно разлоге због којих не жели да потпише извештај и да исти потпише.